

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

MIN ONKEL GENERALKONSULEN

PROGRAMMER
CREDITS MM.

Lauritz Olsen.

Min Onkel Generalkonsulen eller Bybudets „Tjans“.

Student Krølle elsker Grosserer Haarmanns Datter, men den rige og hovne Grosserer finder ikke, at den fattige, unge Mand er værdig til at blive i Familie med ham. For at dupere den kritiske Herre, bilder Krølle ham saa ind, at han — Krølle — har en Onkel, der er Generalkonsul paa Madagaskar, og at han netop venter denne fornemme og indflydelsesrige Mand paa Besøg. Haarmann, der er Snob af Rang, forandrer straks sin Optræden overfor den unge Student. Han inviterer ham og hans højtærede Onkel til Middag og straaler som en Sol ved Tanken om, at der maaske kan falde en Orden af. Krølle tager med Tak mod Invitationen og gaar

saa paa Jagt efter en Mand, der kan give Gæsteoptræden som „Generalkonsul“, og finder omsider et noget forsumpet Bybud, Hr. H. P. Romberg, som han mener egner sig til at beklæde den høje Stilling. Fra en Maskeradegarderobe bliver Bybudet udstyret med en pragtfuld Fantasiuniform og faar Lommerne stoppet fulde af prangende Kotillonsordener. Efter at have faaet et lille Kursus i god Tone og standsmæssig Optræden hos Krølle, bliver han saa indført i det Haarmann'ske Hjem, hvor der er et større Selskab. — —

„Generalkonsulen“ vinder straks alle for sig ved sin jævne og bramfri Optræden og ved den Rundhaandethed, hvormed han udstrør Ordener til alle Sider. Men efter Middagen, under hvilken han har taget lovlign kraftigt for sig af de vaade Varer, er det ham komplet umuligt at holde paa noget som helst af Værdigheden, og Grosserereren og de andre begynder saa smaat at fatte Mistanke. Krølle forsøger paa forskellige geniale Maader at dække over sin Onkels Fadæser — men omsider maa han dog gaa til Bekendelse, og Bybudet faar Ordre til at gøre sig usynlig. Det har den brave Mand, der befinder sig fortræffeligt, imidlertid ikke Lyst til, og Grosserereren kommer til at aabne kraftigt for sin Pengepung, før Hr. Romberg gaar ind paa at trække sig tilbage til Privatlivet. — — Haarmann kan dog — trods alt — ikke lade være at more sig over det Puds, som Krølle har spillet ham, — og den unge Mand nærer derfor det bedste Haab om, at det nok før eller senere skal lykkes ham at vinde sit Hjertes Udkaarne.

Min Onkel, Generalkonsulen.

Student Krølle elsker Grosserer Haarmanns Datter, men den rige og hovne Grosserer finder ikke, at den fattige unge Mand er værdig til at blive i Familie med ham. For at dupere den kritiske Herre bilder Krølle ham saa ind, at han - Krølle - har en Onkel, der er Generalkonsul paa Madagaskar, og at han netop venter denne fornemme og indflydelsesrige Mand paa Besøg. Haarmann der er en Snob af Rang, forandrer straks ^{sin} Optræden over for den unge Student. Han inviterer ham og hans højtærede Onkel til Middag og straaler som en Sol ved Tanken om, at der maaske kan falde en Orden af. Krølle tager med Tak mod Invitationen og gaar saa paa Jagt efter en Mand, der kan give Gæsteoptræden som "Generalkonsul", og finder omsider et noget forsumpet Bybud, Hr. H. P. Romberg, som han mener egner sig til at beklæde den høje Stilling. Fra en Maskegarderobe bliver Bybudet udstyret med en pragtfuld Fantasiuniform og faar Lommerne stoppet fulde af prængende Kotillionsordner. Efter at have faaet et lille Kursus i god Tone og standsmæssig Optræden hos Krølle bliver han saa indført i det Haarmann'ske Hjem, hvor der er større Selskab. - - -

"Generalkonsulen" vinder straks alle for sig ved sin jævne og bramfri Optræden og ved den Rundhaandethed, hvormed han udstrøer Ordner til alle Sider. Men efter Middagen, under hvilken han har taget lovlige kraftigt for sig af de vaade Varer, er det ham komplet umuligt at holde paa noget som helst af Værdigheden, og Grosserereren og de andre begynder saa smaat at fatte Mistanke. Krølle forsøger paa forskellige geniale Maader at dække over sin Onkels Fadaser - men omsider maa han dog gaa til Bekendelse, og Bybudet faar Ordre til at gøre sig usynlig. Det har den brave Mand, der befinder sig fortræffeligt, imidlertid ikke Lyst til,

2)

Min Onkel, Generalkonsulen.

og Grosserereren kommer til at aabne kraftigt for sin Pengepung, før Hr. Romberg gaar ind paa at trække sig tilbage til Privatlivet. -- Haarmann kan dog - trods alt - ikke lade være at more sig over det Puds, som Krølle har spillet ham, - og den unge Mand nærer derfor det bedste Haab om, at det nok før eller senere skal lykkes ham at vinde sit Hjertes Udkaarne.

Min Gæst, Generalconsul.

og Grossererer kommer til at sætte kredittet for sin forsegling,
 for Hr. Rosenberg selv end der at trække sig tilbage til Privatlivet
 ved. - - - - - Herrmann kan dog - trods alt - ikke lade være at være
 sig over det færdige, som Kralie har oplyst ham, - og den unge Mand
 har dog for sig bedste Hæd om, at det nok for eller senere skal
 lykkes ham at vinde sit Hjertes Udkårne.

MON ONCLE LE CONSUL GÉNÉRAL.

L'étudiant Boucle aime Mlle Élisabeth, la fille du riche industriel M. Chevelu, mais malheureusement les orgueilleux parents de la bien-aimée ne pensent pas à accepter un si pauvre gendre.

Pour imposer à la famille critique de Mlle Élisabeth, Boucle fait accroire un jour qu'il va chercher à la gare son oncle, le consul général, personne d'un rang élevé, et d'une grande influence, qui arrive de Madagascar.

M. Chevelu qui est un snob par excellence, change immédiatement de manières vis-à-vis du jeune homme, et l'invite avec son distingué oncle à dîner chez lui le même jour à 7 heures.

Boucle accepte avec plaisir l'aimable invitation et, comme il n'a pas d'oncle aussi haut placé, il lui faut en trouver un, et il offre à un digne commissionnaire Jean Jacques Mominette 10 francs pour jouer le rôle de consul général, et faire passer Boucle pour son neveu. Le commissionnaire est équipé d'un costume chamarré de galons etc. et, les poches pleines de décorations de cotillon il est amené chez Boucle pour apprendre les bonnes manières. Puis il est introduit chez les Chevelu qui ont du monde, et commence son rôle de consul général d'occasion.

M. le consul général se rend immédiatement populaire en distribuant à droite et à gauche des décorations magnifiques. Le dîner se net dans les meilleures dispositions mais en peu de temps il boit tellement qu'il ne peut pas maintenir la moindre dignité et M. Chevelu aussi bien que ses invités commencent à concevoir des soupçons sur son identité.

Boucle fait toutes les excuses sur les procédés de son "oncle", mais enfin il doit avouer que le consul général n'est pas authentique et qu'il l'a imaginé pour obtenir son bonheur de la bienveillance de M. Chevelu qui malgré tout s'amuse beaucoup

Mon oncle le consul général.

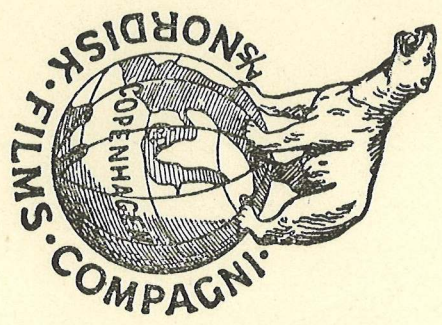
-2-

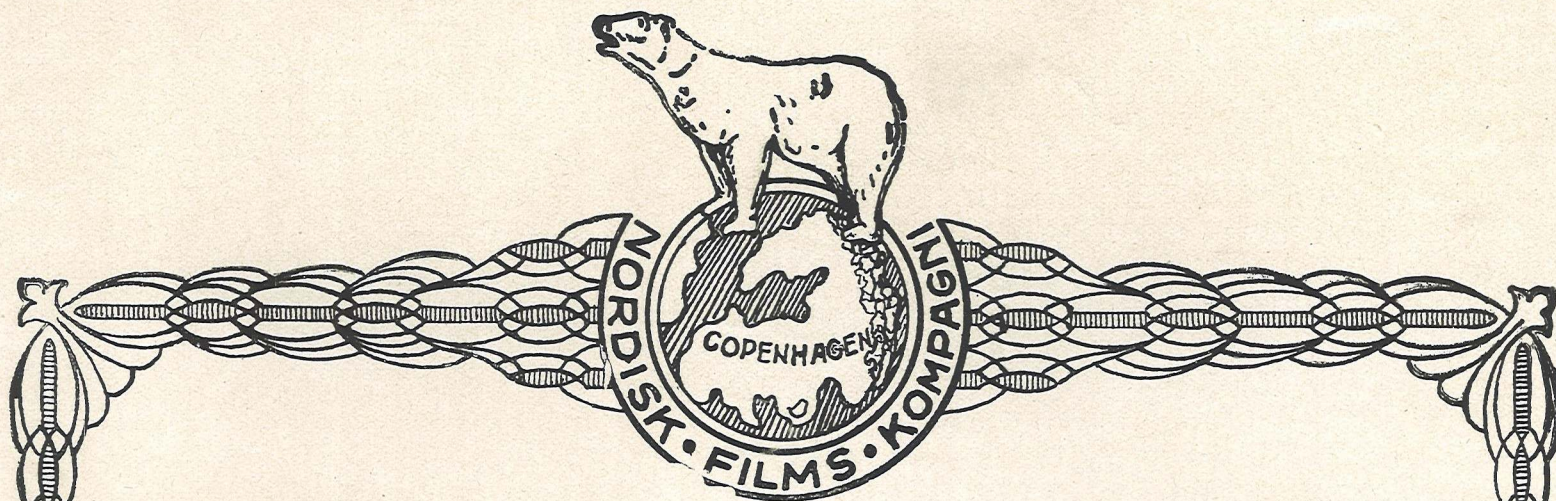
du tour génial que lui a joué le jeune homme. Il n'est pas impossible que néanmoins Boucle atteigne à la fin son but et qu'il obtienne un beau jour la main de sa bien-aimée Mlle Éliisa.

—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—

... ..
... ..
... ..
... ..

Mein Onkel der Herr Kriminalkonsul

Lustspiel in 1 Akt

Der Student Lex Bombastl liebt die Tochter des Kaufmanns Knoppchen und findet bei ihr auch beglückende Gegenliebe. Allein die Eltern, die auf dem Geldsack sitzen, sind über die Aussicht, ihre Tochter mit einem hoffnungsvollen Jünger der Alma Mater verloben zu sollen, keineswegs erfreut und nehmen jede Gelegenheit wahr, dem armen Lex ihre Nichtachtung zu beweisen. Unter diesen Umständen greift der schlaue Bombastl zu einer Finte. Er täuscht die Ankunft eines Onkels vor, der Generalkonsul von Popokatepetl ist. Eine so vornehme Verwandtschaft wirft auch auf den armen Studenten einen Glorienschein. Knoppchen taut plötzlich auf und ruht nicht eher, als bis Lex versprochen hat, besagten Onkel in sein Haus einzuführen.

Lisel, sehr erstaunt über die neuen lukrativen Verbindungen ihres Liebsten, erfährt, daß alles erstunken und erlogen ist und Lex sich genötigt sieht, den Onkel zunächst mal aus dem Boden zu stampfen.

Zu seinem Glück hält sich gerade an der nächsten Straßenecke der in Ehren grau gewordene Fritze Krummholz auf, der die Bestallung zum Generalkonsul von Popokatepetl mit großer Genugtuung entgegennimmt und sich gern einen Gegenwert von zehn Mark versprechen läßt. Zunächst erhält Fritze Krummholz eine wunderschöne Uniform, die nur den einzigen Nachteil hat, daß sie auf seinem Schmerzbäuchlein nicht recht schließen will. Die Taschen werden ihm voll Orden gestopft, mit denen er Knoppchen und seinen Anhang dekorieren soll. Dann wird er in der Anstandslehre unterrichtet und am Abend in

die Wohnung Knoppchens geführt. Hier erregt er zunächst durch seine freigiebige Ordensverteilung das größte Entzücken, aber von Anfang an lassen seine Manieren zu wünschen übrig und das Erstaunen über diesen augenfälligen Mangel bei einem Diplomaten wächst, als er sich nach Vertilgung einiger Liter Alkohol in aufgekratzter Stimmung befindet. Seine Tischrede, die darin gipfelt, daß in dem schönen Lande Popokatepetl selbst die Affen in einer Badehose spazieren gehen und die vornehmsten Leute sind, veranlaßt Lex zu energischem Einschreiten. Er kann es aber nicht verhindern, daß der Herr Generalkonsul, der sich in seinem Dusel Kriminalkonsul getauft hat, die Wirtin in einem gefühlvollen Walzer geradezu lebensgefährlich herumschwenkt und schließlich, von dem lieblichen Geruch gelockt, in die Küche abmarschiert. Inzwischen bemüht sich Bombastl das seltsame Benehmen seines Onkels durch den Stich einer Petflliege zu erklären, aber selbst diese Entschuldigung büßt an Wirkung ein, als es sich herausstellt, daß der Herr Kriminalkonsul seinen Aufenthalt in der Küche benutzt hat, um die Fassade sämtlicher Dienstboten mit dem Rest seiner Orden zu schmücken. Lex muß gestehen, daß der Herr Kriminalkonsul eigentlich Fritze Krummholz heißt und seinen Wirt noch obendrein anpumpen, um die Ansprüche des ehrenwerten Dienstmannes zu befriedigen. Knoppchen ist aber ein Mann, der Humor versteht. Der Student bekommt sein Lisel, hat er doch wenigstens bewiesen, daß er zu denen gehört, die sich nicht leicht ins Bockshorn jagen lassen.

Nordische Film Co. G. m. b. H.

Berlin + Breslau + Düsseldorf + Hamburg
Leipzig + München + Amsterdam + Zürich

MON ONCLE LE CONSUL GÉNÉRAL.

L'étudiant Boucle aime Mlle Éliisa, la fille du riche industriel M. Chevelu, mais malheureusement les orgueilleux parents de la bien-aimée ne pensent pas à accepter un si pauvre gendre.

Pour imposer à la famille critique de Mlle Éliisa, Boucle fait accroire un jour qu'il va chercher à la gare son oncle, le consul général, personne d'un rang élevé, et d'une grande influence, qui arrive de Madagascar.

M. Chevelu qui est un snob par excellence, change immédiatement de manières vis-à-vis du jeune homme, et l'invite avec son distingué oncle à dîner chez lui le même jour à 7 heures.

Boucle accepte avec plaisir l'aimable invitation et, comme il n'a pas d'oncle aussi haut placé, il lui faut en trouver un, et il offre à un digne commissionnaire Jean Jacques Mominette 10 francs pour jouer le rôle de consul général, et faire passer Boucle pour son neveu. Le commissionnaire est équipé d'un costume chamarré de galons etc. et, les poches pleines de décorations de cotillon il est amené chez Boucle pour apprendre les bonnes manières. Puis il est introduit chez les Chevelu qui ont du monde, et commence son rôle de consul général d'occasion.

M. le consul général se rend immédiatement populaire en distribuant à droite et à gauche des décorations magnifiques. Le dîner se net dans les meilleures dispositions mais en peu de temps il boit tellement qu'il ne peut pas maintenir la moindre dignité et M. Chevelu aussi bien que ses invités commencent à concevoir des soupçons sur son identité.

Boucle fait toutes les excuses sur les procédés de son "oncle", mais enfin il doit avouer que le consul général n'est pas authentique et qu'il l'a imaginé pour obtenir son bonheur de la bienveillance de M. Chevelu qui malgré tout s'amuse beaucoup

Mon oncle le consul général.

-2-

du tour génial que lui a joué le jeune homme. Il n'est pas impossible que néanmoins Boucle atteigne à la fin son but et qu'il obtienne un beau jour la main de sa bien-aimée Mlle Elisa.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Sidste aktuelle Verdensbegivenheder.

Gaumont Uge Nr. 32.

MODEN I FARVER.

PARIS. Kongen af Montenegro besøger en Krigsfabrik.

SALONIKI. Den franske Minister i Athen, Hr. Guillemiens, Ankomst.

LONDON. Et Kontingent australske Tropper afgaar til Fronten.

WASHINGTON. Den ny Krigsminister for De forenede Stater, Newton Baker.

LOS ANGELOS. Automobilkapkørsel. Sejrherrn har tilbagelagt 160 km i 43 Minutter.

FRANKRIG. Kanoner 155 m/m kort.

FRANKRIG. Generalerne Fayolle og Balfourier.

Min Onkel Generalkonsulen

eller

Bybudets „Tjans“.

En straalende vittig Farce af Nordisk Filmskompagni.

I Hovedrollerne: LAURITZ OLSEN & BERTEL KRAUSE.

Student Krølle elsker Grosserer Haarmanns Datter, men den rige og hovne Grosserer finder ikke, at den fattige, unge Mand er værdig til at blive i Familie med ham. For at dupere den kritiske Herre, bilder Krølle ham saa ind, at han — Krølle — har en Onkel, der er Generalkonsul paa Madagaskar, og at han netop venter denne fornemme og indflydelsesrige Mand paa Besøg. Haarmann, der er en Snob af Rang, forandrer straks sin Optræden overfor den unge Student. Han inviterer ham og hans højtærede Onkel til Middag og straaler som en Sol ved Tanken om, at der maaske kan falde en Orden af. Krølle tager med Tak mod Invitationen og gaar saa paa Jagt efter en Mand, der kan give Gæsteoptræden som »Generalkonsul«, og finder omsider et noget forsumpet Bybud, Hr. H. P. Romberg, som han mener egner sig til at beklæde den høje Stilling. Fra en Maskerdegarderobe bliver Bybudet udstyret med en pragtfuld Fantasiuniform og faar Lommerne stoppet fulde af prangende Kotillonsordner. Efter at have faaet et lille Kursus i god Tone og standsmaessig Optræden hos Krølle, bliver han saa indført i det Haarmann'ske Hjem, hvor der er et større Selskab. — — —

»Generalkonsulen« vinder straks alle for sig ved sin jævne og bramfri Optræden og ved den Rundhaandethed, hvormed han

udstrør Ordner til alle Sider. Men efter Middagen, under hvilken han har taget lovlig kraftigt for sig at de vaade Varer, er det ham komplet umuligt at holde paa noget som helst af Værdigheden, og Grossereren og de andre begynder saa smaat at fatte Mistanke. Krølle forsøger paa forskellige geniale Maader at dække over sin Onkels Fadæser — men omsider maa han dog gaa til Bekendelse, og Bybudet faar Ordre til at gøre sig usynlig. Det har den brave Mand, der befinder sig fortræffeligt, imidlertid ikke Lyst til, og Grossereren kommer til at aabne kraftigt for sin Pengepung, før Hr. Romberg gaar ind paa at trække sig tilbage til Privatlivet. — — Haarmann kan dog — trods alt — ikke lade være at more sig over det Puds, som Krølle har spillet ham, — og den unge Mand nærer derfor det bedste Haab om, at det nok før eller senere skal lykkes ham at vinde sit Hjertes Udkaarne.